KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 16. července 2008

o státní podpoře C 25/2000 (ex N 149/99), kterou Itálie zamýšlí poskytnout ocelářskému podniku Lucchini Siderurgica SpA

(oznámeno pod číslem K(2008) 3515)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2009/389/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními [1], a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 21. prosince 2000 Komise přijala konečné záporné rozhodnutí ve věci C 25/2000 – Lucchini (ex N 145/99) týkající se podpor na ochranu životního prostředí, které Itálie zamýšlela poskytnout ocelářskému podniku Lucchini SpA („Lucchini“) [2].

(2) Rozhodnutí bylo předmětem žaloby podané příjemcem k Soudu prvního stupně. Rozsudkem ze dne 19. září 2006 Soud prvního stupně zrušil rozhodnutí Komise považovat za neslučitelné podpory ve výši 2,7 miliard ITL (1,369 milionů EUR) poskytnuté na investice do koksovny a podpory ve výši 1,38 miliard ITL (713 550 EUR) poskytnuté na investice do systému zásobování a odvodu vody. Bylo však potvrzeno rozhodnutí Komise týkající se ocelárny, vysoké pece a odsávacího zařízení kouře [3].

(3) Dne 9. srpna 2007 Komise zaslala Itálii žádost o informace, na kterou Itálie odpověděla dopisem ze dne 5. září 2007. Další informace byly shromážděny během návštěvy [4] ve výrobním závodě ve městě Piombino, v Toskánsku, dne 10. září 2007. Na poslední žádost o informace zaslanou dne 3. října 2007 Itálie odpověděla dopisem ze dne 7. listopadu 2007.

2. POPIS

2.1 Podnikání a zařízení

(4) Ocelářský závod Lucchini se nachází ve městě Piombino, v Toskánsku (Itálie), na břehu Středozemního moře. Pro jeho umístění v městské zóně, jen několik stovek metrů od pásma koupání a rybolovu, je obyvatelstvo ochotno přítomnost závodu akceptovat pouze v případě řádného zohlednění míry dopadu na životní prostředí.

Koksovna

(5) V koksovně se uhlí destiluje při teplotách v rozmezí 1 240 °C až 1 250 °C a získává se koks, který se následně používá pro výrobu surového železa. Koksárenská baterie je tvořena řadou úzkých vysokých a hlubokých pecí, které jsou umístěny jedna vedle druhé. Pece jsou odděleny zděnou spalovací komorou, ve které se spaluje plyn pro ohřev pecí. Uhlí se do pecí zaváží otvory umístěnými v horní části. Koksovací pec se vyprazdňuje dveřmi umístěnými na obou stranách a koks se vytlačuje ven pomocí výtlačného stroje.

[1] Úř. věst. C 248, 23.10.2007, s. 25.
[2] Úř. věst. L 163, 20.6.2001, s. 24.
[3] Věc T-166/01, Lucchini *v.* Komise, Sb. rozh. 2006, s. II-2875.
[4] Návštěvu na místě provedli dva úředníci generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž a jeden odborník v oboru ocelářství generálního ředitelství pro podniky a průmysl.

(6) Koksovací proces trvá přibližně 24 hodin. Případné urychlení procesu před výrobou koksu nebo během ní nemůže vést k celkovému zrychlení výroby, ani ke zvýšení množství koksu vyrobeného za časovou jednotku.

(7) Baterie, která byla předmětem oznámených investic, byla postavena v roce 1971. V té době disponoval podnik Lucchini Piombino třemi bateriemi, které tvořilo 27, 43 a 45 koksovacích pecí. V listopadu 1992 byla výroba koksu přerušena v očekávání rozhodnutí vedení o budoucí výrobě koksu v tomto závodě. V březnu 1993 bylo přijato rozhodnutí ve výrobě koksu pokračovat a baterie byly znovu aktivovány.

(8) Po dobu přerušení výroby byly koksovací pece pečlivě vyprázdněny a postupně ochlazeny na teplotu v rozmezí 900 °C až 950 °C. Itálie vysvětlila, že ačkoli je přerušení výroby pečlivě kontrolováno, je určité poškození zařízení nevyhnutelné.

(9) V roce 1996 bylo rozhodnuto o investicích do modernizace koksovny. Pokud jde o danou baterii, jejíž kvalita i stav byly poměrně dobré, bylo rozhodnuto, že s vhodnou modernizací by mohla být používána ještě dalších deset let. Investice byly zahájeny v roce 1998. Další dvě baterie byly uzavřeny a určeny k demontáži.

Systém zásobování a odvodu vody

(10) Toto zařízení je systém s uzavřeným okruhem, ve kterém se používá voda pro nepřímé chlazení různých zařízení závodu. Voda nepřichází do přímého fyzického kontaktu se zařízeními, a nemění se tedy její chemické složení.

(11) Voda pochází z konkrétního zdroje (např. mořská nebo podzemní voda), do kterého se po použití vrací. Pro závod Lucchini představuje důležitý zdroj chladící vody Středozemní moře. Voda se čerpá z moře, využívá se pro chlazení zařízení a poté se do moře s vyšší teplotou vrací. To představuje problém pro mořskou flóru a faunu, ačkoli je teplota nižší než povolené maximum 35 °C.

2.2 **Opatření podpory**

(12) Většina posuzovaných opatření se týká různých výrobních fází koksovny. Jednotlivá opatření jsou podrobněji popsána v posouzení, které následuje. Celková výše investic činila 38,45 miliard ITL (přibližně 19,2 miliony EUR).

(13) Investice týkající se systému zásobování a odvodu vody byly určeny na výměnu části mořské vody za vodu pocházející z obecní čistírny odpadních vod. Ačkoli tento zásah neovlivnil zvýšení teploty vody jako takové, množství ohřáté vody vracející se do moře se výrazně snížilo. Investice týkající se systému zásobování a odvodu vody činily 19,7 miliard ITL (přibližně 9,85 milionů EUR).

3. **ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ**

(14) Soud prvního stupně v zásadě dospěl k závěru, že pokud jde o zrušené části, je rozhodnutí Komise nedostatečně odůvodněné [1].

(15) Soud prvního stupně potvrdil, že konkrétní podmínky týkající se podpor na ochranu životního prostředí odvětví ocelářství jsou stanoveny v příloze šestého kodexu podpor ocelářskému průmyslu [2] a v pokynech Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí („pokyny“) [3] v té době platných [4]. Přesněji řečeno, ustanovení vztahující se k tomuto případu jsou uvedena v bodech 3.2.1 a 3.2.3.B pokynů, definovaná a upravená pro odvětví ocelářství ESUO v druhé části přílohy kodexu.

(16) Jak uvádí bod 3.2.1 pokynů, „[…] tyto pokyny se nevztahují na podpory, které jsou zdánlivě určeny k ochraně životního prostředí, avšak ve skutečnosti podporují obecné investice […]“. Tento bod zdůrazňuje zásadu uvedenou v příloze kodexu, podle které Komise stanoví pro poskytování každé státní podpory na ochranu životního prostředí všechny podmínky a záruky nezbytné

[1] Bod 112 a násl. odůvodnění rozsudku Soudu prvního stupně.
[2] Rozhodnutí Komise č. 2496/96/ESUO ze dne 18. prosince 1996, kterým se zavádějí pravidla Společenství pro podpory ocelářskému průmyslu (Úř. věst. L 338, 1996, s. 42).
[3] Úř. věst. C 72, 10.3.1994, s. 3.
[4] Bod 59 odůvodnění rozsudku Soudu prvního stupně.

k zamezení toho, aby nové továrny a nová zařízení nebyly předmětem obecných investic pod záminkou ochrany životního prostředí. V těchto situacích se při posuzování nejdříve ověřuje, zda by dané opatření nebylo provedeno „v každém případě". Pokud se však členskému státu podaří prokázat, že cílem opatření je ochrana životního prostředí, Soud prvního stupně rozhodl, že pozitivní vliv na výrobu neznamená, že opatření nemůže být pro podpory způsobilé. V těchto případech se jednoduše odečte případná výhoda spojená s výrobou ([1]).

(17) Pokud jde o způsobilost, kodex podpor ocelářskému průmyslu stanoví, že investice se uskuteční „v každém případě" „z hospodářských důvodů nebo z důvodu stáří existujících továren nebo zařízení […]. Aby mohly být předmětem podpory, musí být doba životnosti existujících továren nebo zařízení ještě dostatečně dlouhá (nejméně 25 %)" ([2]). V uvedeném případě Soud prohlásil, že Komise nedostatečně odůvodnila rozhodnutí o nepřijetí znaleckého posudku předloženého Itálií, podle kterého byla zbývající doba životnosti existujících zařízení nejméně 25 % ([3]). Na druhé straně, Soud prvního stupně potvrdil, že investice, které mají být uskutečněny z technických/výrobních důvodů, by byly uskutečněny „v každém případě" ([4]).

(18) Komise a Soud prvního stupně dospěly k závěru, že před investicemi dodržoval závod Lucchini ve městě Piombino závazné normy. Použitelný bod 3.2.3.B pokynů se týká případů podpory, které mají pobízet „podniky, aby šly nad rámec povinností, jež jim ukládají platné předpisy na ochranu životního prostředí". Soud prvního stupně rozhodl, že investice do koksovny umožnily „jít nad rámec povinností" ve věci ochrany životního prostředí: dva projekty oznámené samostatně by musely být předloženy jako jediný projekt ([5]). Komise dostatečně neodůvodnila, proč nepřijala vysvětlení poskytnutá Itálií.

(19) Podmínkou použití tohoto ustanovení je, aby investor prokázal, „že se jasně rozhodl zvolit přísnější normy, tj. že existovalo méně nákladné řešení, které splňovalo nové normy na ochranu životního prostředí" ([6]). Soud prvního stupně rozhodl, že na základě dokumentů a důkazů poskytnutých Itálií se Komisi nepodařilo prokázat, že stará zařízení na ochranu životního prostředí nefungovala ([7]).

4. **POSOUZENÍ**

(20) Podpory plánované Itálií na podporu investic ve prospěch ocelářského závodu představují státní prostředky, které podniku Lucchini poskytují selektivní výhodu a mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Představují tedy státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(21) Komise provedla nové posouzení obou skupin investic a jednotlivě analyzovala opatření. Posoudila zejména, zda by byly investice uskutečněny v každém případě z hospodářských důvodů nebo z důvodu stáří zařízení.

4.1 **Koksovna**

4.1.1 *Otázky životního prostředí týkající se koksovny*

(22) Jako vodítko pro klasifikaci investičních opatření ve prospěch koksovny Komise použila referenční dokument Komise o nejlepších dostupných technikách (*Best available techniques*, BAT) pro výrobu železa a oceli z prosince 2001 ([8]). Podle tohoto dokumentu emise do ovzduší představují nejzávažnější problém u koksovacích pecí. Mnohé emise pocházejí z různých zdrojů, například úniky z krytů, dveří pecí, dveří srovnávače nebo stoupacího vedení, nebo vznikají během některých operací, například zavážení uhlí nebo vytlačování či ochlazování koksu. Emise dále vznikají na úrovni zařízení pro úpravu koksárenského plynu. Hlavním zdrojem emisí jsou odpadní plyny ze spalovacího systému. Většina technik, které je třeba vzít v úvahu při určování nejlepších dostupných technik, se týká omezení emisí do ovzduší na minimum. Rozhodujícími aspekty jsou řádný a nepřerušovaný provoz a údržba koksovacích pecí. Zásadní význam pro omezení emisí SO_2 na minimum má také odsiřování plynů vznikajících v pecích, nejen pokud jde o koksovací pece, ale také další zařízení, kde je plyn vznikající v těchto pecích používán jako palivo.

([1]) Bod 92 odůvodnění rozsudku Soudu prvního stupně.
([2]) Tamtéž.
([3]) Bod 103 odůvodnění rozsudku Soudu prvního stupně.
([4]) Například Soud prvního stupně potvrdil rozhodnutí Komise týkající se investic do vysoké pece. Komise dospěla k závěru, že díky modernizaci vysoké pece se původní zařízení na ochranu životního prostředí stala nadbytečnými, takže by musela být nahrazena v každém případě z výrobních důvodů.
([5]) Bod 107 a násl. odůvodnění rozsudku Soudu prvního stupně.
([6]) Příloha kodexu podpor ocelářskému průmyslu, druhá část, písmeno a): „Pokud jde o podniky, které se rozhodnou přijmout přísnější normy, než jsou normy závazné, investor je povinen nejen dodržovat ustanovení [obsažená v] písm. b) ii), ale rovněž prokázat, že se jasně rozhodl zvolit přísnější normy, jež potřebují mimořádné investice, tj. že existovalo méně nákladné řešení, které splňovalo nové normy na ochranu životního prostředí. Bez ohledu na to se musí nejvyšší částka podpory [30 % v porovnání s 15 %, které mohly být v té době poskytnuty na splnění závazných norem] týkat pouze zlepšení ochrany životního prostředí".
([7]) Bod 104 a násl. odůvodnění rozsudku Soudu prvního stupně.
([8]) http://www.envir.ee/ippc/docs/iron%20and%20steel.doc

4.1.2 *Způsobilá opatření*

(23) Ve svém posouzení Komise dospěla k závěru, že pokud jde o investice v celkové výši 29,93 miliardy ITL, Itálie prokázala, že jejich skutečným cílem byla ochrana životního prostředí. U těchto opatření se Komise domnívá, že Itálie prokázala, že bylo jasně rozhodnuto zvolit přísnější normy na ochranu životního prostředí. Lze se domnívat, že zbývající doba životnosti žádné z částí závodu dotčené investicemi není nižší než 25 %. Toto prohlášení učiněné Itálií bylo potvrzeno během posouzení Komise. Dále se předpokládá, že kromě využití starých struktur neexistovalo jiné méně nákladné řešení, a proto investice popsané níže představují opatření výlučně na ochranu životního prostředí.

(24) Tyto zásahy jsou podrobněji popsány v následujících bodech.

Snížení emisí prachu vznikajících při dopravě na pásu

(25) Podnik Lucchini plánoval investovat 3 miliardy ITL (přibližně 1,5 miliónů EUR) do nového dopravního pásu. Otevřený dopravní pás pro přepravu uhlí z přístavu do koksovny představoval významný zdroj emisí prachu. Podnik Lucchini se proto rozhodl nahradit jej novým ekologickým dopravním pásem umístěným do trubkové konstrukce.

(26) Jako další opatření pro snížení emisí prachu podnik Lucchini instaloval zvlhčovací zařízení. Výše investice činila 269 milionů ITL (přibližně 135 000 EUR).

(27) Zvlhčované uhlí má tendenci se srážet a získávat konzistenci, která znemožňuje zavážení pecí. Aby k tomu nedocházelo, byla v uhelné věži instalována větrací zařízení. Výše této investice činila 295 milionů ITL (přibližně 150 000 EUR).

(28) Opatření neovlivňují provoz koksovny nebo obecně ocelárny.

Snížení emisí plynu při zavážení pecí

(29) Podnik Lucchini plánoval investovat celkovou částku 14,3 miliardy ITL (přibližně 5,9 milionů EUR) do zásahů ke snížení emisí vznikajících při zavážení pecí.

(30) Pece se zavážely pomocí zavážecích vozů, které se pohybují po horní části baterie pecí. Uhlí se přesunovalo z uhelné pece do zavážecího vozu, který se v této fázi musí nacházet pod věží. Zavážecí vůz přepravoval směs uhlí po koleji umístěné v horní části baterie a poté ji vykládal do pece zvláštními otvory umístěnými v horní části každé pece.

(31) Před investicí se uhlí do pece vysypávalo bez dalších ochran, což způsobovalo značné emise plynu. Cílem investice bylo dosáhnout dokonalého spojení mezi násypkami zavážecích vozů a horní částí pece tak, aby při procesu zavážení emise nevznikaly. Tato investice se dělí na tři části: 1) nahrazení zavážecích vozů ve výši 5 miliard ITL (přibližně 2,5 milionů EUR); 2) nahrazení zavážecích otvorů a vyrovnání horní části pecí (tj. kompletní úprava horní části pecí) ve výši 7,7 miliard ITL (přibližně 3,3 miliony EUR); 3) nahrazení kolejí ve výši 1,5 miliard ITL (přibližně 750 000 EUR).

(32) Komise zejména ověřila, zda vysoké částky týkající se prvních dvou opatření jsou oprávněné. Nahrazení zavážecích vozů se ukázalo nezbytné, protože nové kvalitnější násypky jsou vyšší a jednodušší než násypky původní. V případě jejich použití se stávajícími zavážecími vozy by tyto vozy byly příliš vysoké a nevešly by se pod uhelné věže. Pokud jde o nahrazení horní části pecí, výše investice je dána použitím speciálního ohnivzdorného materiálu.

(33) Opatření neovlivňují výrobu.

Snížení emisí z dveří pecí

(34) Pro omezení emisí z dveří pecí na minimum byly provedeny zásahy v celkové výši 5 miliard ITL (přibližně 2,13 milionů EUR). Staré dveře netěsnily a umožňovaly únik plynu. Zavírání navíc bránily dehtové usazeniny na dveřích a rámech, které se vytvářely při každé zavážce. Dostatečné vylepšení stávajících jednoduchých a nepoddajných dveří nebylo možné a bylo nutné nahradit všech 54 dveří pecí. Náklady činily 2,5 miliard ITL (přibližně 1,12 milionů EUR).

(35) Za druhé, dveře a příslušné rámy musely být pravidelně čištěny od směsi dehtu a dalších nebezpečných látek, jako např. fosforu a síry. Původně bylo čištění prováděno ručně jedenkrát týdně. Automatizace čištění, která stála 2,1 miliardu ITL (přibližně 1 milion EUR), umožnila podniku Lucchini provádět čištění po každé zavážce, tj. denně a nikoli týdně. To umožnilo další snížení celkového znečištění a vylepšené zavírání dveří pecí.

(36) Konečně, vzhledem k tomu, že nové dveře váží o 1,5 tun více než staré, bylo pro zaměstnance ocelárny příliš nebezpečné s dveřmi manipulovat pomocí starého řetězového systému. Za tímto účelem bylo instalováno další zařízení v ceně přibližně 356 milionů ITL (přibližně 175 000 EUR), které zvýšilo bezpečnost zaměstnanců. Cílem samotného opatření nebyla ochrana životního prostředí, ale protože bylo nezbytné kvůli instalaci nových dveří, Komise zařízení považuje za doplňkovou investici, kterou si vyžádalo opatření na ochranu životního prostředí, a souhlasí tedy s tím, aby obě opatření byla považována za součást téhož balíčku.

(37) Opatření neovlivňují celkový výrobní proces.

Snížení emisí během odvodu a úpravy plynů

(38) Podnik Lucchini investoval 1 miliardu ITL (přibližně 500 000 EUR) do úpravy zařízení pro odvod plynů z pecí. Cílem nového zařízení byla regulace rychlosti mechanismu pro odvod plynů. Tlak uvnitř potrubí se mění a, pokud se příliš zvýší, příslušné ventily se otevřou, aby do ovzduší vypustily nezbytné množství plynu. Cílem investice byla regulace toku plynu, a tím snížení četnosti otevírání ventilů.

(39) Dále, hlavní sběrná trubka, stoupací vedení a spojovací potrubí směrem k systému odsávání byly kompletně nahrazeny v rámci investičního plánu ve výši 1,5 miliard ITL (přibližně 750 000 EUR). Starý systém pracoval na páru a docházelo k únikům ze spojovacího potrubí a k následným emisím plynu a stoupací vedení nebylo vybaveno hydraulickými ventily. Nový systém byl založen na chlazení vysokotlakým dusíkem, který společně s chlazením zaručuje snížení znečišťujících látek přítomných v plynech.

(40) V rámci další investice bylo renovováno zařízení pro úpravu plynu. V zásadě bylo nahrazeno přívodní vedení a bylo instalováno nové zařízení pro odstraňování naftalínu a počítačově řízený systém ovládání zařízení pro čištění plynu. Celková výše investice činila 1,5 miliard ITL (přibližně 750 000 EUR).

(41) Byla provedena generální oprava systému elektrostatických filtrů pro filtrování těkavých složek plynu ke zvýšení jeho filtrační kapacity dehtu. Plánovaná výše investice činila 1,5 miliard ITL (přibližně 750 000 EUR).

(42) Dehet vznikající během koksování se uchovává při teplotě 70 °C. Horký dehet uvolňuje karcinogenní plyny. Podnik Lucchini se rozhodl investovat 1,427 miliard ITL (přibližně 0,7 milionů EUR) do zařízení na sběr a spalování karcinogenních plynných emisí. Investice neovlivňuje výrobu.

(43) Pokud jde o investice týkající se systému čištění plynu, množství a hodnota odvedených a prodaných chemických látek mírně stoupá. Na druhé straně, neustálá kontrola vyžadovaná novým zařízením znamená mnohem vyšší náklady. Neexistují tedy obecné výhody spojené s výrobou, které by měly být odečteny.

Měření emisí SO_2

(44) Pro kontrolu emisí SO_2 do ovzduší bylo nezbytné instalovat systém měření těchto emisí. Investice byla uskutečněna výlučně z důvodu ochrany životního prostředí a stála 138 milionů ITL (přibližně 70 000 EUR). Opatření neovlivnilo výrobu.

4.1.3 *Opatření, která by byla uskutečněna v každém případě*

(45) Pokud jde o opatření popsaná níže, Komise dospěla k závěru, že by byla uskutečněna v každém případě, a nejsou tedy způsobilá jako podpory na ochranu životního prostředí. Odpovídající investice činí 8,52 miliardy ITL, které tedy nemohou být schváleny jako podpory na ochranu životního prostředí, protože by neměly žádný motivační účinek.

Utěsnění nebo částečné či úplné nahrazení cihel komor pecí

(46) Podnik Lucchini se rozhodl investovat 4,241 miliardu ITL (přibližně 2,1 milion EUR) do opravy komor pecí spočívající v jejich utěsnění nebo částečném či úplném nahrazení cihel. Komise se domnívá, že tato investice byla uskutečněna z důvodů spojených s výrobou. Za prvé, Komise uvádí, že baterie pecí není součástí „zařízení na ochranu životního prostředí“, ale představuje samotné jádro závodu.

(47) Za druhé, oprava utěsněním cihel spadá do běžných činností údržby baterie koksovacích pecí.

(48) Itálie dále informovala Komisi, že přerušení činnosti baterie v letech 1992–1993 urychlila zhoršování stavu zařízení a zkrátila jeho životnost. Když se v roce 1999 podnik rozhodl baterii rekonstruovat, navrhoval, že zajistí její funkčnost po dobu nejméně dalších deseti let. Pokud se ukázalo nezbytné cihly místo utěsnění nahradit, je třeba předpokládat, že zhoršení stavu stěn bylo mnohem závažnější. Pokud byly stěny komory pece ve špatném stavu, hrozilo například nebezpečí, že by se mohly prohnout dovnitř a že by výtlačný stroj nemohl projet a vytlačit koks ven z komory. V takovém případě by komora již nemohla být používána. Deformace by také ohrozila stabilitu horní části pece.

(49) Itálie uvedla, že cílem zásahů do cihel byla ochrana životního prostředí. Pokud by se plyn dostal z koksovací komory do spalovací komory, změnilo by se složení spalovacího plynu a z komínů by vycházel černý kouř.

(50) Komise přijala vysvětlení Itálie týkající se nutnosti neprodyšného uzavření mezi koksovací a spalovací komorou, ale domnívá se, že tato vysvětlení neprokazují, že investor se jasně rozhodl zvolit přísnější normy na ochranu životního prostředí. Komise se naopak domnívá, že tyto investice by byly uskutečněny v každém případě z důvodů uvedených výše. Dopisem ze dne 3. října 2007 dostala Itálie možnost reagovat na připomínky Komise, ale neučinila tak. Komise se tedy domnívá, že zásahy týkající se vyzdívky pece by byly uskutečněny v každém případě buď z hospodářských důvodů, nebo pro zajištění pokračování výroby koksu v závodě.

Instalace záložního elektrického generátoru

(51) Ačkoli je pravdou, že přerušení dodávek proudu negativně ovlivňuje životní prostředí, Komise se domnívá, že záložní generátor byl instalován především z důvodů spojených s výrobou. Přerušení dodávek proudu má významný negativní vliv na výrobu a záložní generátor by byl instalován v každém případě. Výše investice činila 1,8 miliard ITL (přibližně 0,9 milionů EUR).

Filtry pro emise vznikající ve fázi chlazení

(52) Podnik Lucchini vynaložil 220 milionů ITL (přibližně 110 000 EUR) na nákup nových filtrů pro filtrování páry vznikající při chlazení koksu po opuštění pece. Podle Komise by byly filtry nahrazeny v každém případě, protože dosáhly konce své životnosti (20 let), jak Itálie potvrdila během návštěvy na místě.

Automatizace srovnávání uhlí v komoře

(53) Samotná operace srovnávání uhlí v peci ovlivňuje životní prostředí pozitivně. Investice však spočívala v pouhé automatizaci operace, která byla předtím prováděna ručně. Tato automatizace nemá prakticky žádný vliv na emise. Opatření by bylo uskutečněno v každém případě z hospodářských důvodů. Oznámená výše investice činila 1,5 miliard ITL (přibližně 750 000 EUR).

Nové vedení plynu do spalovacích komor

(54) Na vedení plynu do spalovacích komor pro ohřev pece docházelo k únikům s následnými emisemi plynu. Vedení by muselo být nahrazeno v každém případě, protože plyn je vysoce výbušný a úniky představovaly závažné riziko pro zaměstnance. Výše investice činila 761 milion ITL (přibližně 380 000 EUR).

4.2 **Systém zásobování a odvodu vody**

(55) Před investicí systém zásobování a odvodu vody splňoval platné a závazné prahové hodnoty.

(56) Množství vody odebírané z moře a následně se do moře vracející bylo před investicí 36 800 000 m^3, zatímco nyní je 26 000 000 m^3. Investice v zásadě posloužila k napojení na obecní čistírnu odpadních vod a ke změně potrubního systému tak, aby bylo sníženo nezbytné množství vody. Komise se domnívá, že skutečným cílem opatření byla ochrana životního prostředí.

(57) Investice umožnila snížení nákladů na čerpání vody o 206 712 EUR ročně. Voda z čistírny však není dodávána bezplatně, ale stojí 0,15 EUR/m^3; dodatečné náklady tak dosahují 226 200 EUR. Nový systém tedy podnik Lucchini stojí o 19 448 EUR více než systém starý. Neexistují proto výhody spojené s výrobou, které by měly být odečteny.

5. **ZÁVĚR**

(58) Na základě výše uvedeného Komise dospěla k závěru, že pokud jde o koksovnu, skutečným cílem investic ve výši 29,93 miliardy ITL (odpovídající 72 % celkových investic) je ochrana životního prostředí, a jsou proto způsobilé podle pokynů ke státní podpoře na ochranu životního prostředí z roku 1994 v té době platných (viz 15. bod odůvodnění) ([1]). Neexistují výhody spojené s výrobou. Itálie oznámila intenzitu podpory ve výši 7 %. Odpovídající výše podpor, která činí 2,095 miliard ITL (1 081 977,2 EUR), tedy může být považována za slučitelnou.

([1]) Aniž je dotčena otázka, zda zlepšují nejlepší dostupné techniky, jak stanoví aktuální pokyny k podpoře na ochranu životního prostředí (Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1).

(59) Pokud jde o zbývající investice do koksovny ve výši 8,52 miliardy ITL (přibližně 4,3 miliony EUR), Komise dospěla k závěru, že by byly uskutečněny v každém případě z hospodářských důvodů nebo z důvodu životnosti zařízení. Jelikož regionální podpory na investice nejsou v odvětví ocelářství přípustné, odpovídající podpora ve výši 0,596 miliard ITL (307 808,31 EUR) je neslučitelná.

(60) Pokud jde o systém zásobování a odvodu vody, celé opatření může být považováno za opatření, jehož skutečným cílem je ochrana životního prostředí. Jelikož neexistují výhody spojené s výrobou, celá částka podpory ve výši 1,379 miliard ITL (712 184,06 EUR) může být schválena (intenzita podpory 7 %),

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpory, které Itálie zamýšlí poskytnout ocelářskému podniku Lucchini Siderurgica SpA ve výši 1 081 977,2 EUR (2,095 miliard ITL) na investice do koksovny, jejichž cílem je ochrana životního prostředí, a ve výši 712 184,06 EUR (1,379 miliard ITL) na investice do systému zásobování a odvodu vody, jejichž cílem je ochrana životního prostředí, jsou slučitelné se společným trhem.

Článek 2

Státní podpory, které Itálie zamýšlí poskytnout ocelářskému podniku Lucchini Siderurgica SpA ve výši 307 808,31 EUR (0,569 miliard ITL) na jiné investice do koksovny, než jsou uvedeny v článku 1, jsou se společným trhem neslučitelné.

Uvedené podpory tedy nemohou být provedeny.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 16. července 2008.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise